

1901-10-16

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Archive:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

[Dette brev er til Karen Hannover i anledning af hendes mors (Augusta Pauline Kirstine Petersen, g. Topsøe) død]

16 . X . 1901

Passegiata di Ripetta

No 19. ultimo piano

Roma.

Kjære Frue.

Fra mit Hjem har jeg modtaget den triste Efterretning, at De har haft den store Sorg at miste Deres Moder. — Jeg ved hvor meget hun betød for Dem, og jeg har jo ogsaa set, hvor meget min gode Ven holdt af sin Svigermoder, saa jeg forstaar, hvor haardt De er ramt.

For mig kom Budskabet ganske uventet; thi jeg havde altid betragtet Deres Moder som en ung og meget rask Kone.

Jeg har desværre ... just nu en særlig sørgelig Forudsætning for at kunne forstaa, hvad en kjær Slægtnings Bortgang betyder, [2]

idet jeg selv for faa Dage siden har staaet ved et Dødsleje.

En ung Cusine af mig, som var fulgt med min Søster og mig herved, væsentlig paa min Opfordring, døde under vort Ophold i Civita d'Antino af Tyfus, efter at vi i en Maaned havde kjæmpet en fortvivlet Kamp med Sygdommen.

Jeg har aldrig følt en saadan Smærte, som da jeg saa denne smukke og gode Pige dø i vore Arme langt fra de to gamle Forældre, der saa nødtigt gav slip paa hende, og som kun i Tillid til mig lod hende rejse.

Det var forfærdeligt.

Nu gaar jeg her i Rom for at komme lidt til Ro. Jeg havde først bestemt mig til at følge med min Søster hjem, men bliver nu her fore-

løbigt.

Vil De hilse Deres Mand mange Gange
fra mig; et Brev — en af de sædvanlige Pakker —

[3]

som jeg var begyndt paa, vil han sikkert
kunne forstaa blev lagt tilside.

Deres hengivne

Johan Rohde

16. x. 1901

Passegiata di Ripetta
n. 19. ultimo piano
Roma.

Kjære Tine.

Fra mit Hjem har jeg modtaget din trise
Efterretning, at Du har haft den store Sorg
at miste Dens Moder. - Jeg ved hvor
meget hun betød for Dem, og is har
jo oppe set, hvor meget min gode Ven
holdt af sin Sigermoder, som is for-
staa, hun haardt Du er ramt.

For mig kom Budebæret ganske uventet;
thi is haardt altid betragtet Dens Moder
som en ung og meget rask Kone.

Jeg har desuagtet ~~en~~ just nu en særlig
sorgelig Følelse for at kunne forstå,
hvor en stor Slektningens Bortgang betyder,

idet jeg selv for faa Dage siden har
staaet ved et Dødsleje.

En ung Cousin af mig, som var fulgt med
min Søster og mig hemed, væsentlig paa
min Opfordring, døde under vist Ophold
i Civita d'Antino af Tyfus, efter at et en
Maaned havde kjempet en forløret Kamp med
Sygdommen.

Jeg har aldrig følt en saadan Smerte, som
da jeg saa denne smukke og gode Pige dø
i mine Arme langt fra de to gamle Forældre,
der saa midt i gav slip paa hende, og som
kun i Tillid til mig lod hende rejse.

Det var forfærdeligt.

Nu gaar jeg her i Rom for at komme lidt til
Ro. Jeg havde først bestemt mig til at følge
med min Søster hjem; men blev her nu for-
løst.

Vil Du hils Dem Mand mange Gang
fra mig; et Brev — en af de sædvanlige Pables —

som i var begyndt paa, vil han sikkert
kunne forstaa blev lagt tilside.

Den kære
Jonas Rønde